

SEMINARE

U. S. A. M. I. C. E.

SEMINARE

POSZUKIWANIA NAUKOWO-PASTORALNE

WYŻSZE SEMINARIA DUCHOWNE
TOWARZYSTWA SALEZJAŃSKIEGO

KRAKÓW-LĄD 1979

Zespół redakcyjny:

Jan Chmiel, Stanisław Kulpaczyński, Marian Lewko, Mieczysław Majewski, Roman Pomianowski, Remigiusz Popowski, Ryszard Rubinkiewicz, Adam Śmigielski

Stała współpraca:

Stefan Prus, Franciszek Pytel

Imprimi potest

Nihil obstat

Ks. Wojciech Szulczyński
Inspektor Prowincji Warszawskiej
Towarzystwa Salezjańskiego
Łódź, dnia 1 września 1980 r.

Ks. dr Zygmunt Skowroński
Cenzor
Ks. dr Andrzej Dąbrowski
Wicekanclerz
Łódź, 1 września 1980 r. L. dz. 1391/80

Imprimatur

+ Józef Rozwadowski
Biskup Łódzki

Okladkę i stronę tytułową projektował
Ks. MARIAN LEWKO

MIĘDZY EWANGELIZACJĄ I KATECHIZACJĄ *

W dniu dzisiejszym na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim rozpoczynają się wykłady uniwersyteckie, zorganizowane przez Katedrę Katechetyki, na temat katechezy synodalnej. Cieszę się z tego i gratuluje tej tak zbawiennej imprezy, jest to bowiem dobra droga kształtowania świadomości eklezjalnej w posłudze Słowa przez katechezę. Tym bardziej cieszę się, że mam te wykłady zainicjować, ale zarazem czuję wielką odpowiedzialność, gdyż zawsze od zapoczątkowania, oczywiście od dobrego zapoczątkowania, wiele zależy. Licząc się z konkretnym czasem, który mam do dyspozycji, swoje refleksje chciałbym zamknąć w temacie: Między ewangelizacją i katechizacją. W tym zaś w sposób szczególny pragnę prześledzić drogę prowadzącą od Synodu z r. 1974 do Synodu, który odbył się w r. 1977 i miał się zająć katechezą we współczesnym świecie, ze szczególnym odniesieniem jej do dzieci i młodzieży.

Istnieje merytoryczny związek pomiędzy zagadnieniami, które postawił papież Paweł VI przed episkopatami świata i uczestnikami dwóch Synodów w r. 1974 i 1977. Chodziło bowiem o ewangelizację i katechizację w świecie współczesnym, których oddzielić od siebie nie można. Związki te — jak powiedziałem — są merytoryczne, gdyż katecheza w pewnym sensie jest kontynuacją, pogłębieniem i konkretyzacją tego, co mieści się w pojęciu szerszym, bardziej podstawowym i zasadniczym: ewangelizacji. Mówiąc o owych związkach, chciałbym nawiązać do poprzedniego Synodu i przypomnieć sprawę, która bardzo ciekawie, a przede wszystkim z pożytkiem ukazała się oczom biskupów, przedstawicieli episkopatu światowego, biorącym udział w Synodzie. Mianowicie na poprzednim Synodzie stopniowo z coraz to większą siłą i wyrazistością odślaniała się rzeczywistość, którą można by nazwać geografią ewangelizacji. Geografią dlatego, że rzeczywistość ta ukształtowała się i ustawiła wedle części świata i kontynentów oraz wedle krajów, gdy chodzi o Europę. Jednakże ta rzeczywistość geograficzna jest tutaj tylko układem odniesienia, najważniejsze natomiast są dla nas te szczególne różnico-

* Tekst niniejszy wygłoszony został przez kard. K. Wojtyłę na KUL-u 21 listopada 1977 r.